

200703191/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

----- mede ten behoeve van haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/20761 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 4 april 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 april 2007, verzonden op 11 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

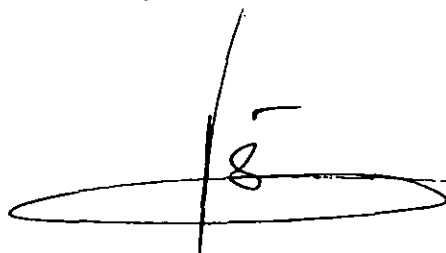
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

154-527.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

Productie 1

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/20761

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Armeense nationaliteit,
V-nummer
eiseres,
gemachtigde: mr. B.G. Schonebeek, advocaat te Groningen,

en

**DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, VOORHEEN DE MINISTER VAN
JUSTITIE, DAARVOOR DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN
INTEGRATIE**

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 10 februari 2002 heeft eiseres, mede namens haar dochter geboren , een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 3 januari 2003 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 30 januari 2003 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Bij uitspraak van 7 december 2004 (verzonden 8 december 2004) van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, is voormeld beroep gegrond verklaard en is de beschikking van 3 januari 2003 vernietigd.

1.3. Bij beschikking van 4 april 2006 heeft verweerder (opnieuw) afwijzend op de aanvraag van eiseres beslist.

1.4. Bij beroepschrift van 27 april 2006 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking van 4 april 2006 beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

27-04

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 19 maart 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres is getrouwd geweest met , geboren . Uit dit huwelijk is op in in Armenië haar dochter geboren. Eiseres heeft met haar gezin tussen 1996 tot 22 januari 2002 gewoond in de in te . Haar echtgenoot was lid was van het Karabach Comité en de HHS (Hayots Hamazgain Sharzhum=Pan-Armenian National Movement) waar het Karabach Comité later in opging en hij schreef artikelen in de partijkrant van de HHS "Hayk". Tijdens een grote demonstratie op 27 oktober 2001, ter nagedachtenis aan de aanslag op 27 oktober 1999 op de presidentskandidaat Karen Demerdzjan, werd de echtgenoot van eiseres opgepakt door de Armeense veiligheidsdienst. Vervolgens werd de woning van eiseres doorzocht, waarbij werd gezocht naar documenten en videocassettes, omdat haar echtgenoot zou hebben verklaard dat hij bewijzen had waaruit bleek dat de autoriteiten achter de aanslag op 27 oktober 1999 zaten. Op 25 december 2001 heeft eiseres haar echtgenoot voor het eerst weer gezien nadat hij was opgepakt. Hij lag in een ziekenhuis, had littekens op het gezicht en kon moeilijk spreken. Op 27 december 2001 kreeg eiseres in het ziekenhuis te horen dat haar echtgenoot was overleden aan een hartprobleem. In januari 2002 kreeg eiseres een oproep om bij de veiligheidsdienst te verschijnen. Zij werd ervan verdacht op de hoogte te zijn van de vindplaats van de eerder genoemde documenten en videocassettes. Eiseres is vervolgens gehoord, mishandeld en seksueel misbruikt. De volgende dag heeft zij een verklaring moeten tekenen dat zij de stad niet zou verlaten en is zij vrij gelaten. Een vriendin en diens echtgenoot hebben eiseres meegenomen naar hun huis en ervoor gezorgd dat eiseres en haar dochter op 22 januari 2002 Armenië konden verlaten. Eiseres en haar dochter zijn vervolgens naar Nederland gereisd waar zij een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd hebben aangevraagd. Ter onderbouwing van haar aanvraag heeft eiseres een aantal stukken overgelegd, waaronder een huwelijksakte, gedateerd 12 juli 1991, een vaderschapsakte, gedateerd 27 september 1991, een krantenartikel en een aantal foto's waarop haar echtgenoot staat.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen onder de overweging dat eiseres onjuiste verklaringen heeft afgelegd over haar huwelijk met , de geboorte van haar dochter en hun gezamenlijke woonadres. Verweerder heeft zich daarbij gebaseerd op een tweetal individuele ambtsberichten, gedateerd 6 november 2002 en 23 november 2005, en op een rapport van het Bureau Documenten van 1 december 2003. Blijkens het individuele ambtsbericht van 23 november 2005 staat bij de voor de bevolkingsregistratie verantwoordelijke autoriteiten te , noch de geboorte van de dochter van eiseres, noch haar huwelijk geregistreerd. Voorts is uit onderzoek bij de voor bevolkingsregistratie verantwoordelijke autoriteiten te naar voren gekomen dat de vaderschapsakte hoogstwaarschijnlijk een vals document is. De bureaus van het door eiseres genoemde adres in hebben aangegeven eiseres en haar echtgenoot niet te kennen. Bij de centrale voor woonregistratie verantwoordelijke autoriteiten staan noch de echtgenoot van eiseres, noch eiseres geregistreerd. is inderdaad hoofdredacteur geweest van het partijblad "Hayk", maar deze is geboren op in .

en is nog in leven. Blijkens het rapport van het Bureau Documenten van 1 december 2003 is de door eiseres overgelegde huwelijksakte, waar het de inhoud betreft, vals. Uit het individuele ambtsbericht van 6 november 2002 blijkt voorts dat de bij het onderzoek geraadpleegde bron, die goed op de hoogte is van het privé-leven van eiseres en haar dochter niet kent. Voorts heeft deze bron aangegeven dat er geen tweede

bestaat in Armenië met een vergelijkbare levensloop. De door eiseres overgelegde foto's en het krantenartikel kunnen niet gelden als bewijs voor het huwelijk tussen eiseres en Vanwege het vorenstaande is verweerder van mening dat ook aan de overige verklaringen van eiseres geen geloof kan worden gehecht. Eiseres komt om die reden dan ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

2.3. Eiseres heeft bestreden dat zij onjuiste verklaringen zou hebben afgelegd. Bij nader onderzoek naar aanleiding van de door haar overgelegde foto's en het krantenartikel had vastgesteld kunnen worden dat zij daadwerkelijk getrouwd is geweest met geboren op lid van de HHS en overleden in december 2001. Voorts heeft zij gewezen op het feit dat verweerder in de thans bestreden beschikking heeft aangegeven niet te twijfelen aan de identiteit van eiseres, terwijl blijkens de achterliggende stukken bij het ambtsbericht eiseres niet geregistreerd zou staan in Armenië. Nu verweerder deze discrepantie tussen zijn beslissing en de aan die beslissing ten grondslag liggende stukken heeft laten bestaan, zo is eiseres van mening, heeft verweerder ten onrechte geconcludeerd dat het individueel ambtsbericht van 23 november 2005 zorgvuldig tot stand is gekomen. Ter zitting heeft eiseres nog aangevoerd dat haar echtgenoot niet als hoofdredacteur, maar als gewoon redacteur werkzaam was bij de partijkrant Voorts heeft zij ter zitting gewezen op het feit dat getrouwde vrouwen in Armenië altijd onder de naam van hun echtgenoot staan geregistreerd. Eiseres is niet gebleken dat met dit laatste rekening is gehouden bij het voorafgaande aan het individuele ambtsbericht van 23 november 2005 in Armenië gehouden onderzoek.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Armenië zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. Verweerder heeft, waar het het relaas van eiseres betreft, gesteld dat hij dit relaas ongeloofwaardig acht. Hij heeft zich daarbij gebaseerd op een tweetal individuele ambtsberichten en op een rapport van het Bureau Documenten.

2.8. De rechtbank overweegt dat, zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) meermalen heeft overwogen, een algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land dient te worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan. Gelet op de uitspraak van de ABRS van 11 oktober 2002, nr. 200204522/1, geldt het vorenstaande eveneens voor een individueel ambtsbericht.

2.9. In tegenstelling tot hetgeen eiseres heeft beweerd is de rechtbank niet gebleken van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 23 november 2005. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de enkele omstandigheid dat in de overgelegde achterliggende stukken bij het ambtsbericht niet expliciet staat verwoord dat het gaat om de autoriteit die verantwoordelijk is voor de woonplaatsregistratie onvoldoende is om te twifelen aan de juistheid of zorgvuldigheid van het ambtsbericht. Voorts merkt de rechtbank op dat, ook indien eiseres wordt gevolgd in hetgeen zij heeft aangevoerd, onbestreden blijft dat zij valse bescheiden heeft overgelegd, hetgeen op zichzelf al afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres. Hetgeen eiseres nog ter zitting heeft aangevoerd doet aan het vorenstaande niet af.

2.10. Verweerders standpunt, dat het relaas van eiseres niet geloofwaardig is, is dan ook niet onredelijk. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

2.11. Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiseres gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiseres aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontleenen.

2.12. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiseres niet verlangd kan worden terug te keren. Eiseres kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

Zaaknummer: Awb 06/20761

blad 5

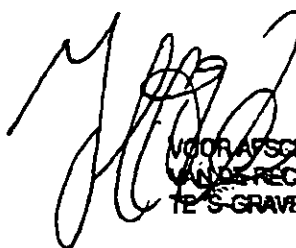
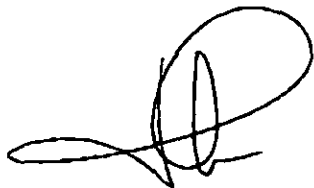
2.13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.14. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 4 april 2007.

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIJPER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 1 APR 2007

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr drs C. H. Jansen
 Mr J. W. R. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

De Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 MEI 2007	
ZAARNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 7 mei 2007

Betreft : **Appelschrift**

Inzake : **Hoger Beroep**
 / Staatssecretaris van Justitie

IND-kenmerk : **202.10.8002**
V-nummer :

Reg.nr. : **06/20761**

appellante :
geboren :
nationaliteit : **Armeense**

mede ten behoeve van haar dochter;

naam :
geboren :

Gemachtigde : **mr P.J. Wapperom**
kantoorhoudende te : **Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)**

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage
datum uitspraak : 04-04-2007
datum verzending : 11-11-2007

Geven eerbiedig te kennen,

geboren op van Armeense nationaliteit, hierna te noemen "appellante", wonende te AZC Raalte te Mariénheem, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor haar optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellante heeft op 10 februari 2002 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Op 6 november 2002 is door het Ministerie van Buitenlandse Zaken een individueel ambtsbericht uitgebracht.

Vervolgens heeft verweerder op 26 november 2002 een kennisgeving van het voornemen uitgebracht.

Zijdens appellante is op 20 december 2002 een zienswijze hierop uitgebracht.

Bij beschikking van 3 januari 2003 is de aanvraag afgewezen.

Op 30 januari 2003 is hiertegen beroep ingesteld.

Het beroep is bij uitspraak van 7 december 2004 gegrond verklaard en de beschikking van 3 januari 2003 vernietigd.

Op 23 november 2005 is opnieuw een individueel ambtsbericht uitgebracht door het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

In verband hiermede is op 28 februari 2006 opnieuw een kennisgeving van het voornemen uitgebracht.

Op 28 maart 2006 is hierop gereageerd middels een zgn. zienswijze.

Verweerder heeft bij beschikking van 4 april 2006 opnieuw afwijzend beslist op de asielaanvraag van appellante en haar dochter.

Tegen deze beschikking is op 27 april 2006 beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats te Groningen op 19 maart 2007.

Bij uitspraak van 4 april 2007, verzonden op 11 april 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen (06/20761), het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij hoger beroep in, nu zij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1 Algemeen

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1 is overwogen dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Van de zijde van de Rechtbank Groningen is niet, althans in onvoldoende mate rekenschap gegeven van het feit dat de eerdere uitspraak van 7 december 2004 in rechte is komen vast te staan, nu verweerder tegen deze uitspraak geen Hoger Beroep heeft aangetekend.

Met name is hierbij hetgeen in rechtsoverweging 2.7 is overwogen van essentieel belang. Immers in deze overweging geeft aan dat er mogelijk sprake is van een zgn. persoonsverwisseling, gelet op de verschillende persoonsgegevens en biografieën. Verweerder had zich niet in redelijkheid op de inhoud van het (eerste) ambtsbericht kunnen baseren.

Gelet op de inhoud van het (tweede) ambtsbericht en de uitspraak moet worden vastgesteld dat zijdens verweerder en de rechtbank niet, althans in onvoldoende mate rekenschap is gegeven van deze overweging.

Reeds hier om kan de uitspraak geen stand houden.

2.2.1. Motiveringsgebrek; deskundigenbericht

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 2.9 overwogen:

" In tegenstelling tot hetgeen eiseres heeft beweerd is de rechtbank niet gebleken van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van 23 november 2005. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat de enkele omstandigheid dat in de overgelegde achterliggende stukken bij het ambtsbericht niet expliciet staat verwoord dat het gaat om de autoriteit die verantwoordelijk is voor de woonplaatsregistratie onvoldoende is om te twijfelen aan de juistheid of zorgvuldigheid van het ambtsbericht. Voorts merkt de rechtbank op dat doet aan het vorenstaande niet af."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Zoals hier voren al is vermeld dient in deze te worden uitgegaan van een persoonsverwisseling in eerste instantie.

Gelet hierop is deze persoonsverwisseling thans ook nog niet weerlegt door het tweede ambtsbericht. Van de zijde van verweerder is dan ook ten onrechte uitgegaan van de eerdere onderzoeksgegevens en op basis hiervan getracht verder onderzoek te verrichten.

Daar waar het op de weg van verweerder had gelegen om bij dit onderzoek, zoals ook al eerder door de rechtbank Groningen is aangegeven, uit te gaan van een tweetal personen.

Van de zijde van appellante is al bij haar asielaanvraag een foto overgelegd van haar en haar dochter bij het graf van haar echtgenoot. Nu dit een concreet en objectief aanknopingspunt is voor onderzoek naar de echtgenoot van appellante had het op de weg van verweerder gelegen om hieromtrent nader onderzoek te verrichten. Met name nu op zo'n zerk een geboortedatum en plaats is vermeld alsmede een overlijdensdatum en plaats.

Van hier uit had alsdan onderzoek kunnen worden verricht naar de overlijdensakte van haar echtgenoot. Deze informatie was al bekend op het moment voor het uitbrengen van het eerste individueel ambtsbericht door Buitenlandse Zaken, dus voordat er sprake was van enge persoonsverwisseling.

Reeds in de gronden van beroep is verweerder en de rechtbank hierop gewezen. Vorenstaande was met name van belang nu het tweede ambtsbericht mogelijk is uitgebracht onder invloed van het eerste ambtsbericht, in dier voege dat het onderzoek niet algeheel objectief heeft plaatsgevonden.

Hierbij had van de zijde van verweerder maar ook de Rechtbank evenzo acht dienen te worden geslagen op het feit dat appellante en haar dochter sowieso verkeren in een zekere mate aan bewijsnood. In ieder geval hebben zij niet zondermeer toegang tot de instanties en informatie welke aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken wel ter beschikking staan.

Appellante zijn dan ook van mening dat in deze een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd, nu door haar terdege van meet af aan al een concreet aanknopingspunt is gegeven om te twijfelen aan de juistheid en zorgvuldige totstandkoming van het tweede individueel ambtsbericht.

Vorenstaande was van essentieel belang, nu het asielrelaas en de beoordeling daarvan "valt of staat" met de inhoud van de in deze uitgebrachte individuele ambtsberichten

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1. en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

-6-

3. Conclusie

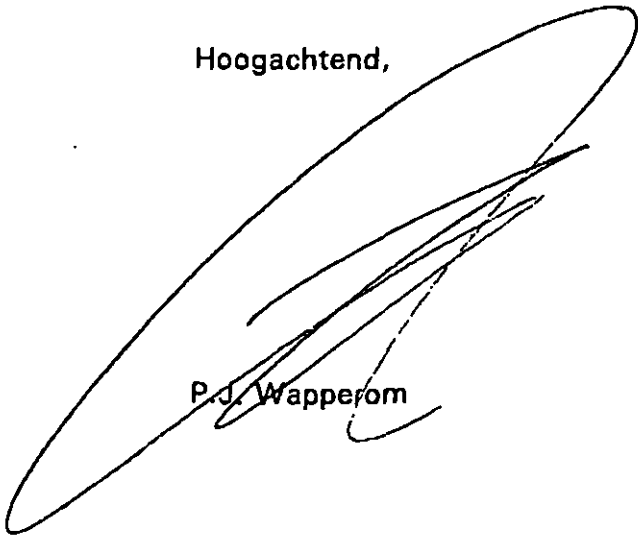
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom